

Sag T-12/93 R

Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel og Comité d'établissement de Pierval mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler«

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. juli 1993 787

Sammendrag af kendelse

Særlige rettergangsformer — foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelsen — arbejdstagerrepræsentationers begæring om fuldstændig eller delvis udsættelse af gennemførelsen af en beslutning om godkendelse af en fusion på visse betingelser — betingelser herfor — alvorligt og uopretteligt tab — afvejning af samtlige interesser i sagen — ingen risiko for at arbejdstagerne lider tab, der kan give grundlag for at træffe foreløbige forholdsregler

(EØF-traktaten, art. 185 og 186; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2; Rådets forordning nr. 4064/89; Rådets direktiv 77/187, art. 3 og 4)

I en situation, hvor en udsættelse af gennemførelsen af en kommissionsbeslutning om godkendelse af en fusion i medfør af forordning nr. 4064/89 — efter begæring om foreløbige forholdsregler fra arbejdstagerrepræsentationer i nogle af de i fusionen

deltagende virksomheder — vil være ensbetydende med, at den meddelte godkendelse suspenderes under hele sagens behandling, og hvor de foreløbige forholdsregler, der subsidiært er fremsat begæring om, vil være ensbetydende med en forlængelse af en

situation, som er kendetegnet ved en dominerende stilling, der kan få uoprettelige konsekvenser for konkurrencen inden for den pågældende sektor, må det under sagen om foreløbige forholdsregler være påkrævet at foretage en afvejning af alle de interesser, der gør sig gældende. Herunder må der tages hensyn til ikke alene sagsøgernes interesser og Kommissionens interesse i at genetablere effektive konkurrenceforhold, men også de interesser, som gør sig gældende for tredjeparter, specielt de berørte virksomheder, således at det undgås såvel at skabe en uoprettelig situation som at påføre en af sagens parter, en tredjepart eller endog almene interesser et alvorligt og uopretteligt tab.

I en sådan situation er de begærede forholdsregler kun berettigede, hvis det viser sig, at de arbejdstagere, som sagsøgerne repræsenterer, i tilfælde af, at forholdsreglerne ikke træffes, udsættes for en situation, der kan bringe deres fremtid i fare.

I det foreliggende tilfælde kan den anfægtede beslutning principielt ikke have indvirkning på de rettigheder, der tilkommer arbejdstagerne i de berørte virksomheder, og den kan heller ikke direkte påføre arbejdstagerne et tab, hvis eventuelle indtræden kan begrunde, at der træffes foreløbige forholdsregler.

Hvad angår det tab, arbejdstagerne i den overdragende virksomhed hævdes at ville lide som følge af, at afhændelsen skulle udgøre et indgreb i deres ret til, at virksomhedens aktiver bevares, har sagsøgerne — som blot har henvist til, at den økonomiske modydelse for afhændelsen er ubetydelig — ikke godtgjort, hvorledes formindskelsen af virksomhedens aktiver umiddelbart skulle kunne medføre

risiko for et alvorligt og uopretteligt tab med hensyn til opretholdelsen af beskæftigelsen i virksomheden. Med hensyn til modydelsen står det under alle omstændigheder fast, at vederlaget for afhændelsen ikke følger af Kommissionens beslutning, men udelukkende er et resultat af forhandlinger mellem de pågældende virksomheder.

Med hensyn til det tab, som hævdes at blive påført arbejdstagerne i den afhændede virksomhed som følge af, at de ikke længere vil kunne være omfattet af de sociale fordele, som er indrømmet dem, dels ved deres individuelle arbejdskontrakter, dels ved den gældende kollektive aftale inden for den overdragende virksomhed, bemærkes for det første, at det følger af artikel 3 og 4 i direktiv 77/187 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, at overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold overgår til erhververen. For det andet bemærkes, at de gældende nationale retsforeskrifter om arbejdsforhold indeholder en bestemmelse om, at enhver kollektiv overenskomst eller aftale, hvis varighed er ubegrænset, kan opsiges af parterne i overensstemmelse med de i overenskomsten eller aftalen fastlagte betingelser. Heraf følger, at selv hvis det måtte antages, at det påståede tab ville indtræde med den fornødne sikkerhed, kunne et sådant tab ikke være en direkte konsekvens af Kommissionens beslutning. Beslutningen indebærer således ikke, at de nye arbejdsgivere skal søge den gældende kollektive aftale for arbejdstagerne i den afhændede virksomhed ændret, lige så lidt som en eventuel udsættelse af afhændelsen vil give nogen som helst beskyttelse mod, at den gældende kollektive aftale opsiges.